

SADREDDİN KONEVÎ ZÂVİYESİ

Yrd. Doç. Dr. Ahmet Saim ARITAN (*)

SADREDDİN KONEVÎ (606-673/1209-1274)

Sadreddin Konevî'nin tam adı "Sadreddin Ebu'l-Meâlî Muhammed b. İshak b. Muhammed b. Yusuf b. Ali el-Konevî"dir.

606/1209-10 yılında Malatya'da doğmuş, babasının vefatı üzerine Konya'ya gelip yerleşmiş, burada meşhur olduğu için de "KONEVÎ" lâkabını almıştır.

Konevî'nin babası İshak, Anadolu Selçukluları nezdinde îtibârlı ve yüksek mevkî sahibiydi (1). Bu bakımdan çok rahat ve müreffeh bir çocukluk devresi geçirmiş, ileriki yaşlarında da, servet sahibi olarak yaşamıştır. Babasının nüfûz ve îtibârî sâyesinde Selçuklu Sarayı'ndan aldıkları tahsisâtın da bu müreffeh hayatta payı vardır.

Sadreddin Konevî, yetiştirilmesi için Muhyiddîn İbnü'l-Arabî'ye teslim edilmiş, aralarındaki münasebet baba-oğul derecesine varmıştır. Ancak, çok kere iddiâ edildiği gibi, O'nun annesi ile evlenerek "Üvey babası" olduğu doğru değildir. Bu kanâat, belki de Konevî'nin onun hakkında "vâlid" tâbirini kullanmasından hâsıl olmuştur.

Sadreddin Konevî, Konya'daki hânîkâhında hadis ilimlerini okutmuş, tasavvuf dersleri ile meşgûl olmuş, derslerine zamanın belli-başlı büyükleri devam etmiştir.

Hz. Mevlânâ'nın vefâtı'ndan dokuz ay sonra, 1274 yılı Eylül ayında Konya'da vefât ederek bugünkü türbesinin bulunduğu yere defnedilmiştir(2).

(*) S.Ü. İlahiyat Fakültesi, Türk İslâm Sanatları Tarihi Anabilim Dalı.

(1) Konevî'nin hayatı hakkında geniş bilgi için bkz; Nihat Keklik, *Allah-Kâinât ve İnsan*, İstanbul 1967, s. IX-XIX.

(2) Mehmet Önder, *Mevlâna Şehri Konya*, Ankara 1971, s. 117-118.

SADREDDİN KONEVÎ'NİN GÖRÜŞ ve DÜŞÜNCELERİ

Sadreddin Konevî, hem muhaddis, hem mutasavvıf, hem de filozoftur(3).

Konevî, Evhadü'd-din Kirmânî'nin talebesi olmuş, Şihâbü'd-din Sühreverdi'nin yolunda tasavvuf ve felsefe fikirlerini geliştirmiştir. Tasavvufî felsefesinde, Muhyiddin İbnü'l-Arabî ile birlikte, Ebû Hanîfe, Mâtürîdî ve Gazzâlî tesirleri de vardır.

Konevî'nin sistemi mistik karakterlidir. Tâkib ettiği metod; mükâşefe, yani kalb temizliği ile hakikatleri ve ilâhî sırları öğrenme yoludur. İlâhî hakikatler, ancak keşf, yani hayatın temizliği sonunda kazanılan sevgi gücü ile kavranabilir. Fakat insan, ancak kendi kabiliyetine göre Allah'ı kavramaya çalışır.

Konevî, düşünce sisteminde; ilâhî rahmetin eseri olan kâinât'a "büyük kâinât (âlem-i kübrâ)", insan'a ise "küçük kâinât (âlem-i suğrâ)" adını verir. İnsan, Allah'ın rahmet ve sevgisi ile yarattığı mükemmel varlıktır.

"Cemâl" ve "kâinât" sıfatı ile tecellî eden Allah'ı müşâhede etmek kabiliyetine sâhibolan tek varlık insandır. İnsan bu âlemde uykuda gibidir; gerçek var oluşu ölümden sonra kavrayacaktır. Allah'ı, gerçek anlamı ile âhirette görebilecektir. İnsan'ın bu âlemdeki vazifesi, Allah'a iyi ve mükemmel bir kullukla ulaşmaktır. İnsân-ı Kâmil de işte bunu başarabilendir. İnsan, Allah'ın sıfatlarını kendisine örnek aldığı nisbette kemâle doğru yükselir (4).

KONEVÎ MANZÛMESİ VE ZÂVİYESİ

Sadreddin Konevî Manzûmesi'nden, bugün câmi ve türbesi ile çeşmesi kalmıştır. Fakat, bu çeşmenin, kayıtlardaki çeşme olup olmadığı bilinmemektedir (Resim:1).

Manzûmenin kütüphanesi ve türbesinin bulunduğunu, ilk inşâ kitâbesi'nden, ayrıca çeşme ve şadırvanı ile zâviyesinin bulunduğunu da şer'iyye sicilleri'nden anlamaktayız (5).

(3) Nihat Keklik, *A.g.e.*, s. XIX-XXIII.

(4) Yeni Türk Ansiklopedisi, C. 9, İstanbul 1985, s. 3327.

(5) Konya Müzesi Şer'iyye Sicilleri: Çeşme ve Şadırvan: C. 38, s. 1411; Zâviye: C. 9.

Ahmed Eflâkî de bu zâviyeden şöyle bahseder:

"Yine Şeyh Mahmud rivâyet etti ki; bir gün Muñneddin Pervâne, Şeyh Sadreddin'in zâviyesinde büyük bir toplantı tertîbetmişti. Mevlânâ Hazretleri de bu toplantıda bulunuyordu."

"Yine Çelebi Şemseddin hikâye etti ki; bir gün, Mevlânâ, bütün arkadaşlarla birlikte Şeyh Sadreddin'in zâviyesine gidiyordu. Zâviyeye yaklaşıkları vakit..."(6).

Manzûmenin inşâ kitâbesinin metni şöyledir:

1) *Enşâ hâzihi'l-imârati'l-mübâraleti mea't-türbetti'lleî fihâ li'-Şeyhi'l-imâmî'l-muhakkı'l-âlimi'r-rabbânî Sadru'd-din Muhammed ibnü İshâk ibnü Muhammed razıyallahü anhü.*

2) *ve dâru'l-kütübi'lleî fihâ lehü eyzan mea kütübühi'l-mevkûfeti aleyhâ kemâ zükira zâlike ve şurita ve beyyine fi'l-vakfiyyeti.*

3) *Bi resmi'l-fukarâi' s- sâlihıyne min ashâbihi'l - müteveccihıyne bikulûbihim ve kâlibihim ilallâhi teâlâ fi şuhûri senetin selâsün ve seb'ine ve sittemiye (7), (Resim:2).*

Manzûmenin Türkçe mânâsı:

"Bu mübârek mâmûre, içindeki muhakkık ve rabbânî âlim Sadreddin Muhammed b. İshak b. Muhammed'in türbesi; vakfiyesinde şartları belli edildiği ve yazıldığı vechile, kendisinin vakfeyletiği kitapları ihtivâ eden kütüphânesiyle beraber, ashâbından kalbleri ve kalıplarıyla Allah'a yönelen sâlih fakirler adına 673/1274 yılı aylarında yapıldı.

Burada, manzûme'den mâmûre diye bahsedilmesi de, burasının bir zâviye olduğuna delil gösterilebilir. Çünkü mâmûre ve imâret kelimeleri de zâviye karşılığında kullanılmaktadır(8).

(6) Ahmet Eflâkî, *Âriflerin Menkıbeleri*, C. I, İstanbul 1964, s. 144 ve 211.

(7) Merhum İbrahim Hakkı Konyalı da kitâbeyi bu şekilde okumuştur. (Âbideleri ve Kitâbeleri ile Konya Tarihi), Konya 1964, s. 488.

(8) Ahmet Yaşar Ocak, "Zâviyeler", *Vakıflar Dergisi*, S. XII, Ankara 1978, s. 250.

1899 yılında büyük çapta tâmir edilen câmi ve türbenin; câmiin kiblelenden avluya giriş kapısı üzerinde, inşâ kitâbesinin üzerinde sülüs yazılı bir tamir kitâbesi bulunmakta olup şunlar yazılıdır:

1) "*Tâcidâr-ı devrân ve halîfe-i refî'i's-şân, es-Sultâni'l-gâzî 'Abdu'l-hamîd Hân-ı Sâni*

2) *Efendimiz hazretlerinin mibrât-ı seniyye-i mulûkânelerinden olmak üzere işbu câmi-i şerîf ile türbe-i münîfe ve ilâ vilâyet-i devletlû Mehmed Ferîd Paşa hazretlerinin zaman-ı me'mûriyetlerinde i'mâr ve ihyâ buyurulmuştur. Sene 1317."*

Mâmûrenin yapılış tarihi, inşâ kitabesinde belirtildiği gibi 673/1227'dür. Sadreddin Konevî'nin vefat tarihi ise 673 yılı Muharremi 16'sı (Eylül)'dür. Bu noktada akla birçok soru gelmektedir:

1) Mâmûre, Sadreddin Konevî'nin sağlığında mı, yoksa vefâtından sonra mı yapılmıştır?

2) Türbenin dışında kalan kısımlar sağlığında yapılmış, sadece türbesi mi vefâtından sonra yapılmıştır? Çünkü vasiyetinde türbesinin üstünün açık olarak yapılmasını istemiştir (9).

3) Kayıtlarda "Konevî'nin ekseriya câmiin şamdanının bulunduğu yerde oturup yemek yediği" (10) zikredildiğine göre; burada bir mescid vardı da, bu kitâbenin zikrettiği şekilde, türbe ile beraber yeniden mi yapılmıştır?

4) Ayrıca, yukarıda zikrettiğimiz şekilde Sadreddin Konevî'nin son derece büyük bir zâviyesinin olduğu bilindiğine göre; "bu mâmûre" sözü ile, evvelce mevcut olan imâret (zâviye) de mescit ile yıkılarak manzûme yeniden mi inşâ edilmiştir? Bu arada kütüphâne de ilâve edilmiş midir?

Aradan geçen 700 yıllık bir süreden sonra, bütün bu sorulara vâzih ve muknî cevaplar vermek mümkün değildir.

Bütün bu sorulara, ancak bugün elimizde bulunabilen fotoğraflar vasıtasıyla bazı cevaplar arayabiliriz:

(9) İ. Hakkı Konyalı, A.g.e., s. 495.

(10)? *Regâibü'l-Menâkıb* (yazma), Konya Mevlânâ Müzesi Küt. No. D 5/20.

Resim:3; manzûmenin hâli hazır vaziyetinin, 1988 Şubat'ında çekilmiş bir resmidir.

Resim:4 ise, elimizde mevcut bulunan en eski fotoğraftır(11). Mâmûre bu resimde batıdan görülmektedir. Resim:5, Resim:4 ile aynı yıllarda fotoğrafı çekilen mâmûrenin doğu ve türbe tarafını göstermektedir. Her iki resimde de örtü sistemi düz dam gibi görülmektedir. Bu durumda bu iki resim;H.1317/ M.1899 yılında, köklü ve âdetâ yenilenir şekilde Avlonyalı M. Ferid Paşa tarafından tamirini ve üzeri bir çatı ile kapatılıp, kenarları da korkuluklarla çevrili halini gösteren resimden (Resim:6) daha önceki yıllara âittir(12) ki, 100, belki en fazla 150 sene öncesini göstermektedir.

Resim:4'de dikkati çeken bir nokta şudur:

Kitâbesinde burasının bir mâmûre olduğu zikredilmektedir. Tarihî seyri içerisinde imâret, zâviye, hânkâh, tekke vs. aşağı yukarı aynı mânâda kullanılmıştır(13). Resimde, yapının batı tarafında ve mescide göre daha alçak görülen, bugün yıkılmış ve câmi' müstemilâtı olarak kullanılan kısmın (Resim:1 ve 3) zâviye olabileceği ihtimâli akla gelmektedir. Bu kısımda yapılabilecek bir kazı, belki bazı ipuçlarını ortaya çıkaracaktır.

Bu yıllarda, mâmûrenin kuzey ve doğusunda hazîresi de bulunmaktadır. Buradaki hazîre, 1932 yılında yapılan istimplâkle kaldırılmıştır(14). Resim:7'de, hazîre tarafından türbe ve câmi' görülmektedir. Ancak, örtü sistemindeki korkulukların yokluğu hemen farkedilmektedir. Buradan, mâmûrenin 1899 ile 1932 yılları arasında tekrar tamir edildiği anlaşılmakta ise de, elimizde bununla ilgili bilgi ve belge henüz yoktur. Resim: 8, mâmûrenin istimplâkten sonra batıdan çekilmiş durumunu göstermektedir.

Mâmûrenin bugünkü durumuna gelince:

Mâmûrenin kapalı avlusuna, kible tarafından, minâre ile mescit ara-

(11) İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi Arşivi'nden Selçuk Üniversitesi Hamdi Ragıp Atademir Kütüphanesi'ne Nakledilen Konya Albümü (Vue de Konia, kayıtsız).

(12) *Konya Rehberi*, (Komisyon), Ahmed İhsan ve Ort. Matbaası, 1336, Resim: 26.

(13) *İslâm Ansiklopedisi*, "Zâviye" Mad., İstanbul 1987, s. 468.

(14) Mehmed Önder, *A.g.e.*, s. 120.

sında, kitâbelerin de bulunduğu kapıdan girilmektedir(Resim:3). İki basamakla inilen bu avluda 1985'lere kadar bir de şadırvan bulunmaktaydı. Bugün mermerden yapılmış havuz, altta bırakılarak ve zemin doldurularak namaz kılınacak yer haline getirilmiştir. Avlu, eskiden fevkânî, mescit seviyesinde ve tek katlı iken, sonradan artan ihtiyacı karşılamak için bölünerek ikinci bir kat ihdâs edilmiştir ki, buraya güney-batı ve kuzey-doğu'dan açılan iki merdivenle çıkılmaktadır (Resim:9). 12. 80x5. 80m. ebadında olan bu ikinci katın uzantısında, avlu girişinin tam üstünde, minâre ile mescid arasında bir de kütüphane vardır (Resim:10). Kütüphânenin içinde, Sadreddin Konevî'ye âit olduğu söylenen bir ceylân postu ve boş kütüphane dolapları görülmektedir (Resim:11 ve 12). Buradaki kitaplar, bugün Konya Yusufaga Kütüphanesinde bulunmaktadır. Ceylân postu'nun Konevî'ye âit oluşu hususu ise, incelemeye ve araştırılmaya değer bir rivayettir. Avlu kısmı, ortadan ahşap bir Bursa Kemerî ile ikiye bölünmüş olup; kemer köşeleri çok güzel ajurlu rûmîlerle süslenmiştir(Resim:13). Bu rûmîleri, Şems Zâviyesi'ndeki kadınlar mahfeli'nde de görüyoruz ki, bunlar XVI. ve XVII. y.y. da ilâve edilmiş olsa gerektir. Bu kemerlerin uçları ise güzel bir şekilde mukarnaslıdır (Resim:14).

Minâresi taş ve tuğladan olup, Osmanlı tarzındadır.

Mescid'e, kapalı avlunun ortasındaki kapı (batı) dan girilir. Mescid zeminini 3 basamak aşağıdadır. Mescid 13x8 m. eb'adındadır. Mekân enine üçe bölünmüş olup, son cemaat mahalli ile müezzin mahfeli'nin bulunduğu yer 4m., esas kısım ise 9 m. uzunluğundadır. Bu saha da, avluda olduğu gibi, ahşap ve üzeri sıvalı bir kemerle ikiye ayrılmıştır. Son cemaat mahalli üzerindeki kadınlar mahfeli sonradan yapılmış olsa gerektir.

Mescid'in, devrin uslûbuna da bakılarak mihrap önünde tek kubbeli bir yapı olduğu ifade edilmekte ve bu da; çini mihrâbın duvardan taşkın olmasına bağlanmaktadır(15). Bugün tavanı ahşapla kaplı haldedir.

Mescid de bu hâliyle esrârını muhâfaza etmektedir. Duvarlar raspalanıp

(15) Mehmet Önder, *A.g.e.*, s. 119; İ. Hakkı Konyalı, *A.g.e.*, s. 491.

yapı malzemesi ve tarzı görülmedikçe de bu hal devâm edecektir. Çünkü sokak seviyesindeki pencereler muhdes olmalıdır. Ayrıca kadınlar mahfeli'nin bulunduğu 4x8 metrelik kısım da mescid genişletilmek için ilâve edilmiş olmalıdır. Zirâ; bu kısmın kuzey-doğusunda 3 adet mezar bulunmaktadır. Bu kabirler dışarıda olsa gerektir. Bu kısımda türbeye açılan bir pencere bulunmakta; 150x90x60 cm. eb'adlarındaki bu pencerenin Çile Odası olduğu söylenmekte ise de, hâcet (niyâz) penceresi olması daha uygundur.

Mescidin 3x2m. eb'adında ve duvardan 35 cm. taşkın, muhteşem bir çini mihrâbı bulunmaktadır(Resim:15). Fîrûze ve lâcivert renkleriyle tipik Selçuklu uslûbunu yansıtan çini mihrabın dış bordüründe 12 kollu yıldızlardan müteşekkil hendesî bir tezyînat görülmekte olup;yıldız kolu aralarında lâle motifleri bulunmaktadır. Mihrap nişi, bordürden 15 cm. kadar içeride olup, niş ile bordür arasında, pahlanmış zemin üzerinde ince bir bordür daha vardır. Burası, kıvrımdal üzerinde stilize rûmî motifleriyle tezyîn edilmiştir. Mihrap boşluğundan niş'e sütüncelerle geçilir. Mihrap boşluğu; mozaik tarzında kazayağı desenlerle bezenmiştir. Buradan sonra mukarnaslı niş gelmekte olup;mukarnaslar içinde desen yoktur, sadece kenarları tahrirlidir. Niş köşelikleri, çark-ı felek veya rûzgâr gülü diyebileceğimiz altı kollu şekillerle doldurulmuştur. Burası ile dış bordür arasındaki alınlık kısmında ise, yazı taklidi örgülü motifler görülmektedir.

Mihrabın üstünde, takrîben 30x40 cm. eb'adında tek bir çini plâka, onun üstünde de sütun başlığına benzer mermer bir parça görülmektedir. Mavi-beyaz İznik veya Kütahya tarzındaki plâka üzerinde (له الا هو) ibâresi okunmaktadır ki, önemli istifhamlardan birisi de burasıdır. Mescidde, mihraptan başka yerde de çini var mıydı? Buradaki ibâreyi Âyet'el-Kürsî'nin bir parçası olarak düşünecek olursak; bu çini bordür, ya kuşak şeklinde kible duvarında, hattâ bütün mescidi kuşatacak şekildedir;veya mihrap etrafında bordür şeklinde yapılmıştır. Ayrıca, bugün, mescidin doğru pencereleri zeminine yerleştirilmiş olan düz çini firûze plâkaların, en az kible duvarını, veya mescidin doğu-güney-batı duvarlarını 1-1.5 m. yüksekliğe kadar kaplamış olmaları-diğer Selçuklu örneklerine bakarak-kuvvetle muhtemeldir. Daha ileriki zamanlarda yapılacak çalışmalar, belki bu istifhâmı ortadan kaldıracaktır.

Pencerelerindeki ahşap kapaklardan sağlam ve elde kalabilmiş bir tanesi, bugün İstanbul Türk ve İslâm Eserleri Müzesi'ndedir.

Türbe: Sadreddin Konevî'nin medfûn bulunduğu türbe, mescidin sonunda (doğuda)dır. Mescidden buraya üç adet pencere açılmakta olup, birisi hâcet penceresi durumundadır.

Kare plânlı türbeye mescidin kuzey-batısı'ndaki kapıdan, eskiden hazîrenin bulunduğu bahçeden geçilerek ulaşılır. Beyaz mermer söveli, siyah-beyaz mermer zıvana geçmeli, basık kemerli, kuzeydeki kapısından girilir (Resim:16). Kemer üzerine, sonradan;üzerinde:

صباحك مقرون بعدد ودولة - وبابك مفتوح لاهل الحوائج

ibâresi bulunan bir kitâbe yerleştirilmiştir (Resim:10). Bu kitâbe bize, bunun bir imâret kitâbesi olabileceğini hatırlatmaktadır. Çünkü bu kitâbe mezarlığın içindeki bir çukurdan alınarak türbe kapısının üstüne yerleştirilmiştir(16). Eskiden zâviyenin önünden geçen yol, çok dar bir yaya yolu olup, karşısı da mezarlık idi. Yolun genişlemesi ve istimlâklerle yolun karşısında kalan mezarlık içerisinde kapı kemeri olduğu anlaşılan mermer parçaları görülmektedir. Bunların incelenerek bir araya getirilmesi ve türbe üzerindeki bu muhdes kitabe ile yer bakımından tahlili bizi belki de önemli bir neticeye ulaştıracaktır.

Türbenin zemini ve etrafı, hazîrenin yokedilmesi esnâsında, kırılan şâhidelerle döşenmiştir(Resim:18-19-20). Türbenin baş ve ayak ucunda kitâbesiz, baklava biçiminde iki mermer şâhide vardır.

Tümüyle açık olan türbe, Bursa kemerleriyle birbirine bağlanmış, kare kesitli, köşeleri pahlı, on iki mermer sütun üzerinde yükselmekte ve mermer bir silmeyle bitirilmektedir. Büyük oranda açık olan ahşap piramidal külâh, kare gövde üzerine, gene ahşaptan sekizgen tambur aracılığıyla oturmuştur (Plan: 2 ve 3), (17).

(16) İ. Hakkı Konyalı, *A.g.ö.*, s. 494, Dipnot: 1.

(17) O. Nuri Dülgerler, *Konya'da Türk-İslâm Dönemi Mezar Anıtlarının Özellikleri* (Doktora Yeterlik Çalışması Basılmamış), Konya 1979, s. 68.

Türbenin mermer sütunları arası, alttan, 159x118 cm. eb'adındaki, herbiri diğerinden farklı desenlerle işlenmiş, ajurlu 9 mermer şebeke ile çevrilmiştir (18). (Resim: 21 - 22 - 23 - 24 - 25 - 26 - 27 - 28 - 29).

Bu 9 şebekedeki motiflerin hepsi de geometrik olmasına rağmen, karakterleri itibariyle dört tip arz etmektedirler:

a) Allah'ın sonsuzluğu fikrinden hareketle işlenen ve, başlangıcı ve sonu belli olmayan şebekeler (Resim: 22 ve 28). Resim 28, ince olarak işlenmiş olup, dikkatle bakıldığında, kare bir çerçeve içindeki motifin üstüste iki, yan yana beş sıra halinde ($5 \times 2 = 10$) birleşmesinden teşekkül etmiştir. Resim:22'nin ortasındaki altı kollu yıldızın içleri ise dolu olarak bırakılmıştır.

b) Mühr-i Süleyman etrafında gelişen çokgen ve her kenarında kendi aralarında kırılarak yuvarlak bir karakter kazandığı şekillerin birbirini kesmesi ve içiçe girmelerinden müteşekkil kompozisyonlu şebekeler (Resim:25-26-27 ve 29). Bu kompozisyonların hepsi ilk anda aynı gibi görünürse de, Resim:25'te her kenarın ortası içte ve dışta tırtılı olarak yapılmış, Resim:26 ve 29, diğerlerinden daha iri olarak kompoze edilmişlerdir.

c) Dört ve altı kollu yıldızların ve altugenlerin hâkim olduğu ve diğerlerine göre daha sade kompozisyonlu şebekeler (Resim:21 ve 24).

d) "Gamalı haç" deseni etrafında teşekkül eden ve muntazam olmayan çizgilerin oluşturduğu kompozisyonlu şebeke (Resim: 23). Bu şebekenin büyük bir kısmı, bugün kırılmış vaziyettedir.

Bu şebekelerin yerleştirme sıraları da soldan sağa şöyledir:

Güney'de: Resim:21- 22 ve 23,

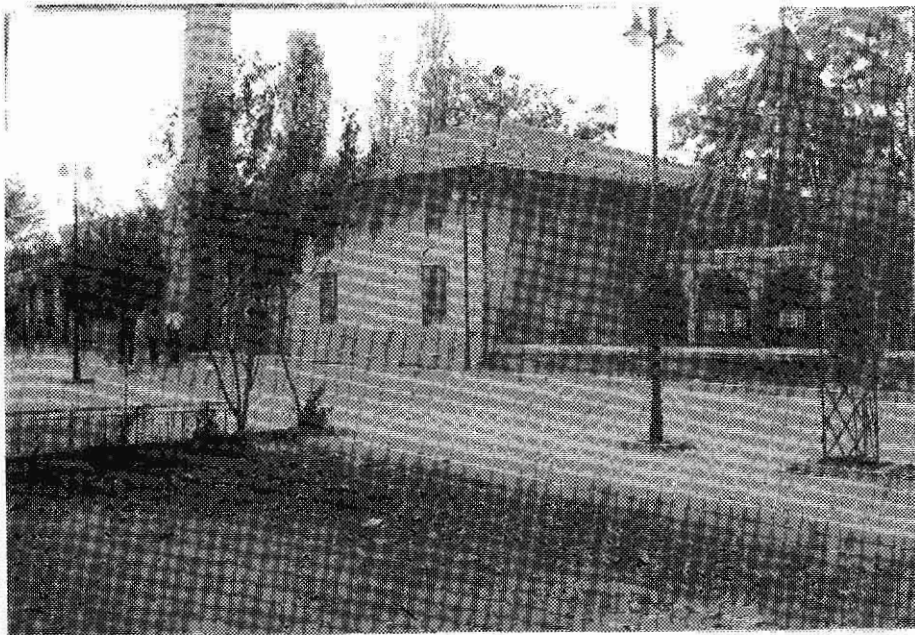
Doğu'da: Resim:24-25 ve 26,

Kuzey'de: Resim:27 ve 28,

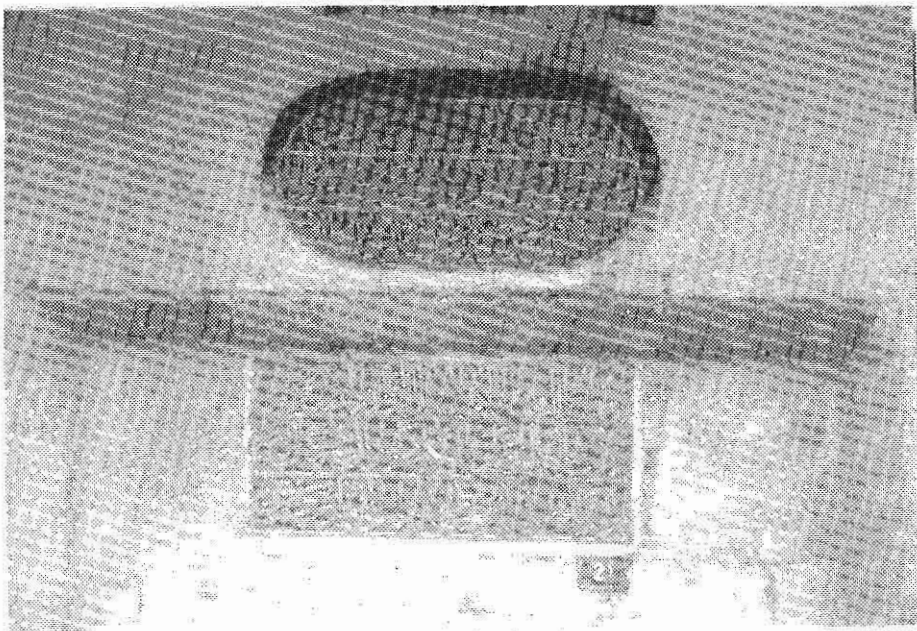
Batı'da: Resim:29.

(18) İ. Hakkı Konyalı, bu şebekenin 11 adet olduğunu söylemektedir. Sebabi anlaşılamamıştır (A.g.e., s. 493).

Mâmûrenin kapalı avlusunun batısında; eskiden zâviyenin bulunduğu yer olduğunu zannettiğimiz kısım, bugün boş bir avlu durumunda olup, son kısmında gasilhane vs. gibi müstemelâtı hâizdir. Buradaki kaldırımlar üzerinde baklava dilimi şeklinde küçük, kitâbeli şâhideler bulunmakta olup, bir kısmı kırık vaziyettedir.

Resim : 1

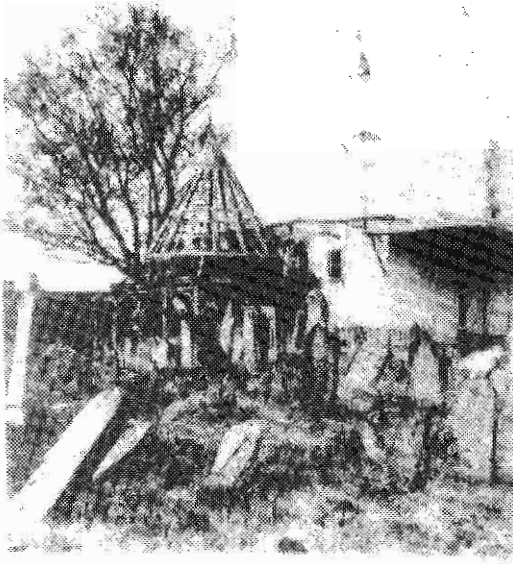
Resim : 2

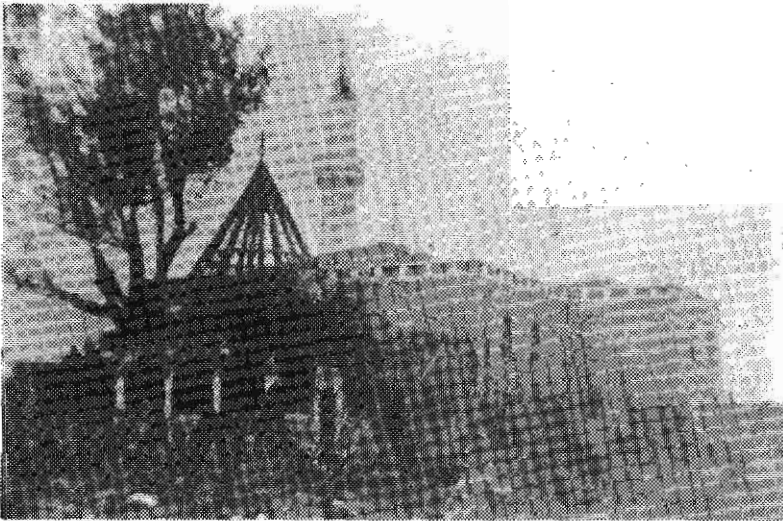
Resim : 3

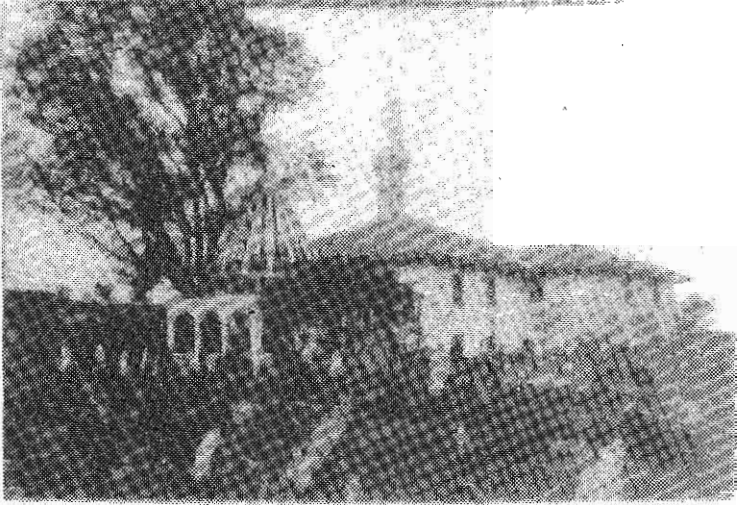
Resim : 4

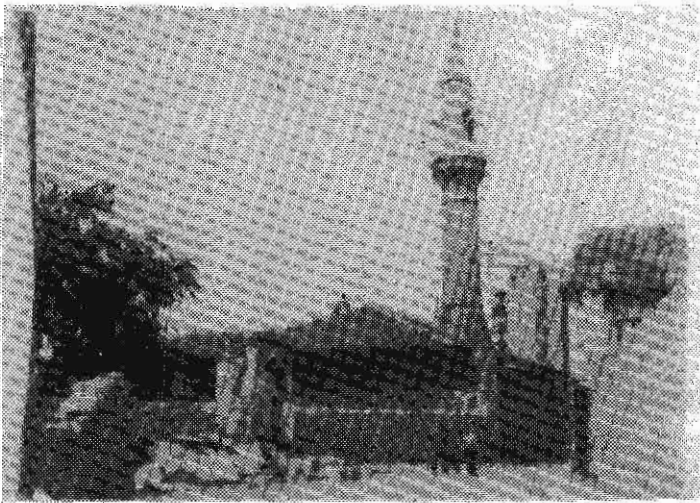
Resim : 5

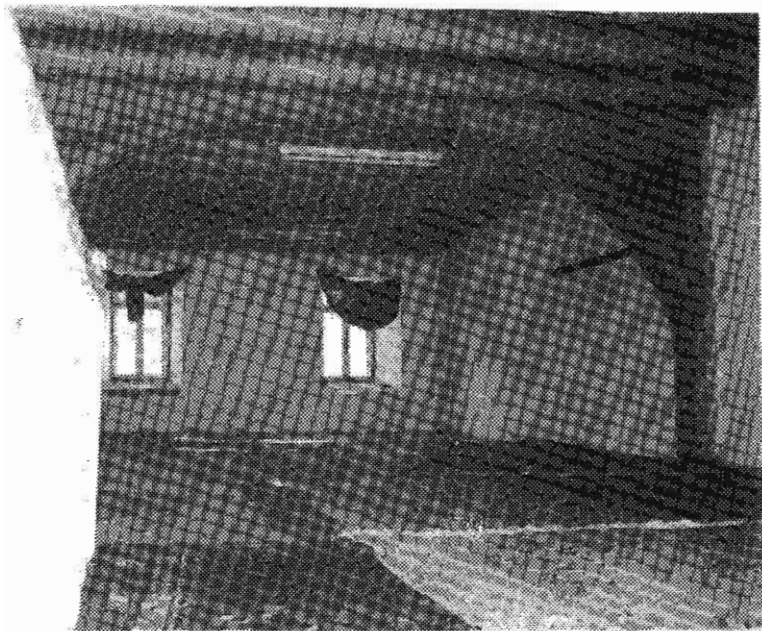
Resim : 6

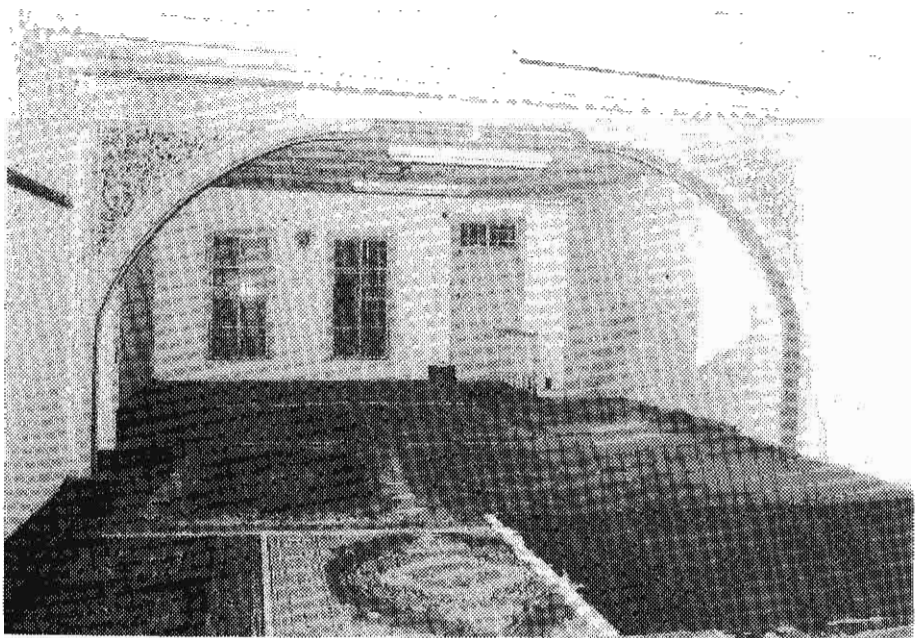
Resim : 7

Resim : 8

Resim : 9

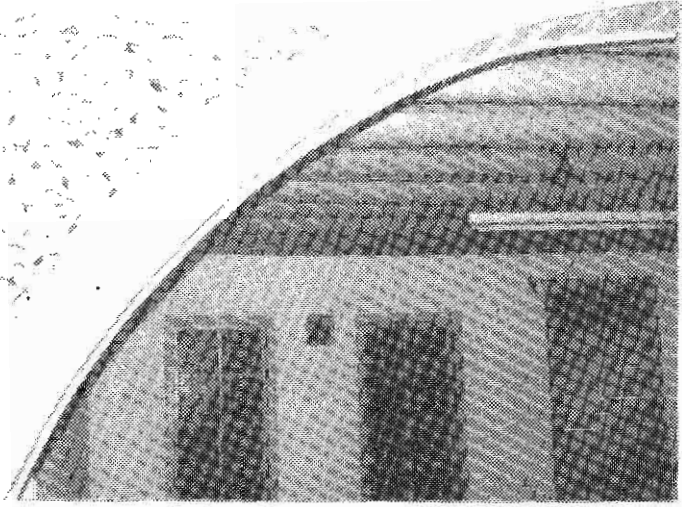
Resim : 10

Resim : 11

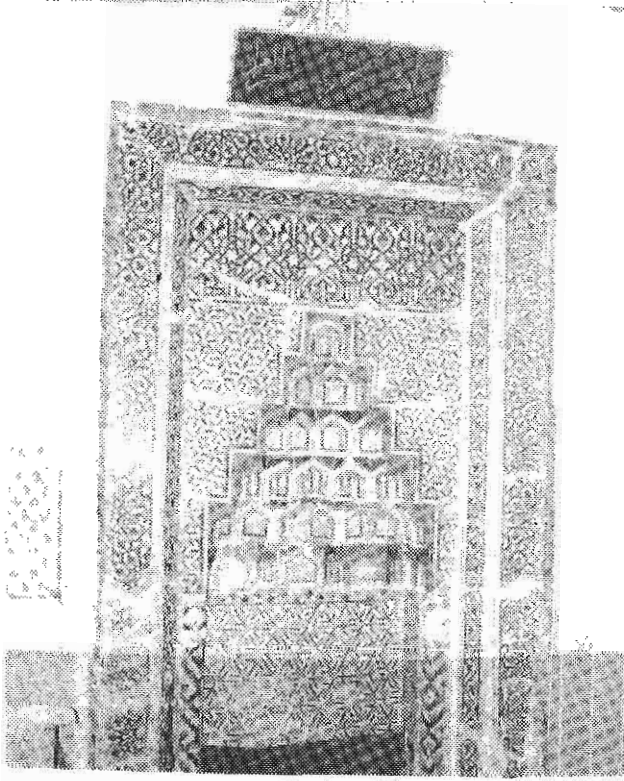
Resim : 12

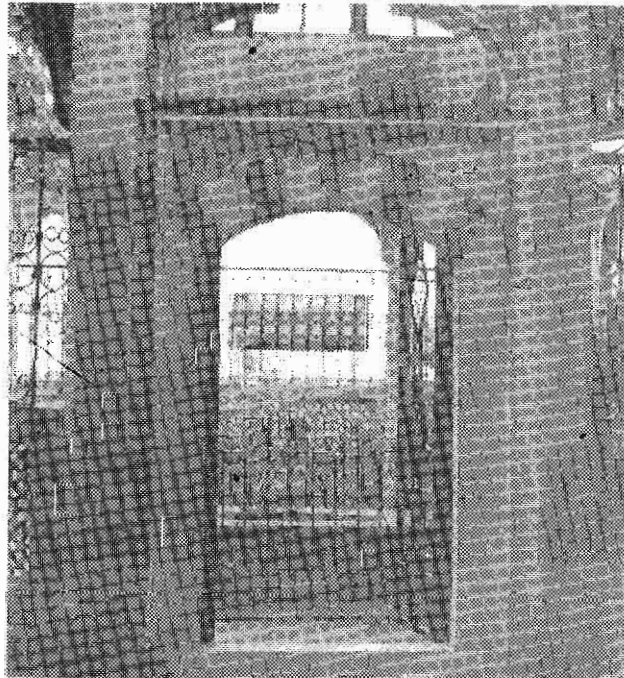
Resim : 13

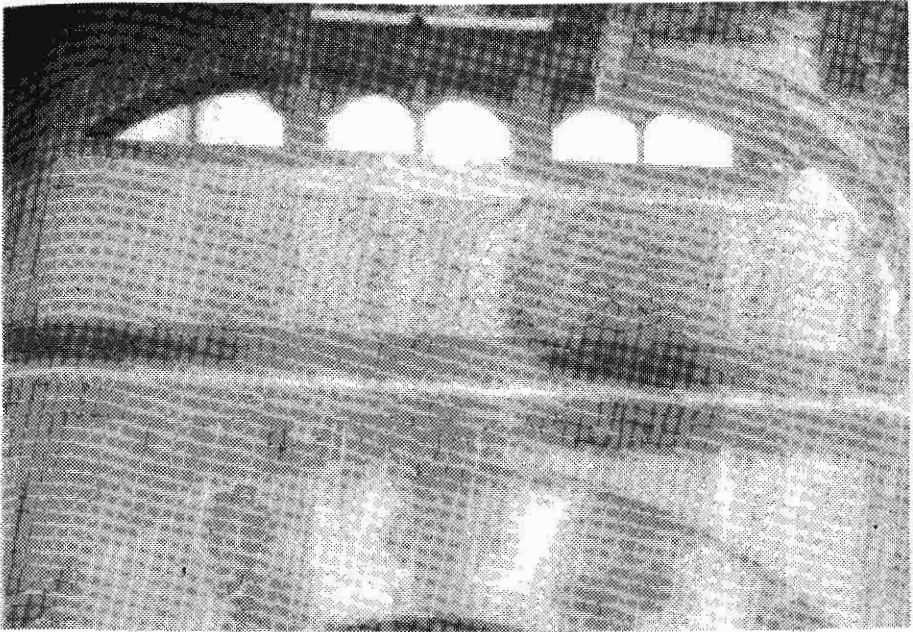
Resim : 14

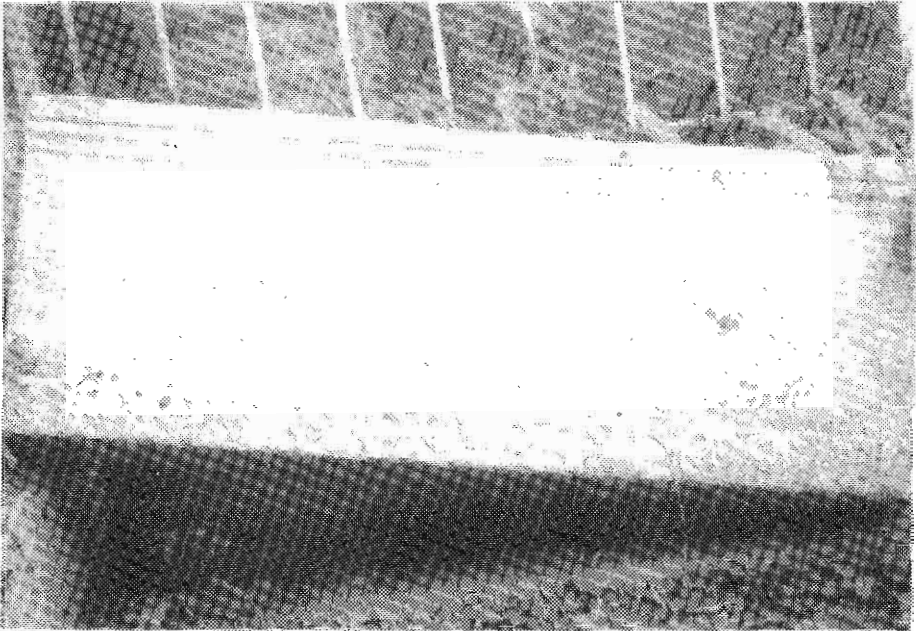
Resim : 15

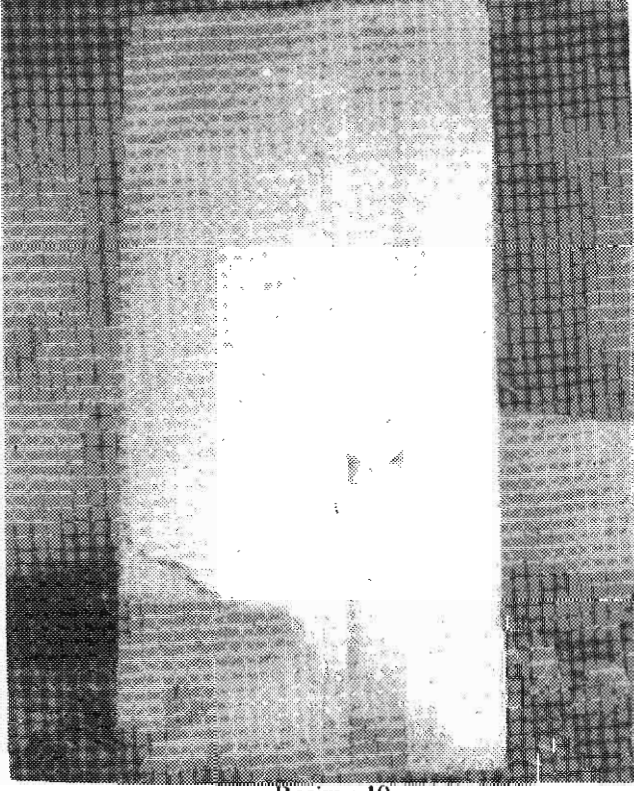
Resim : 16

Resim : 17

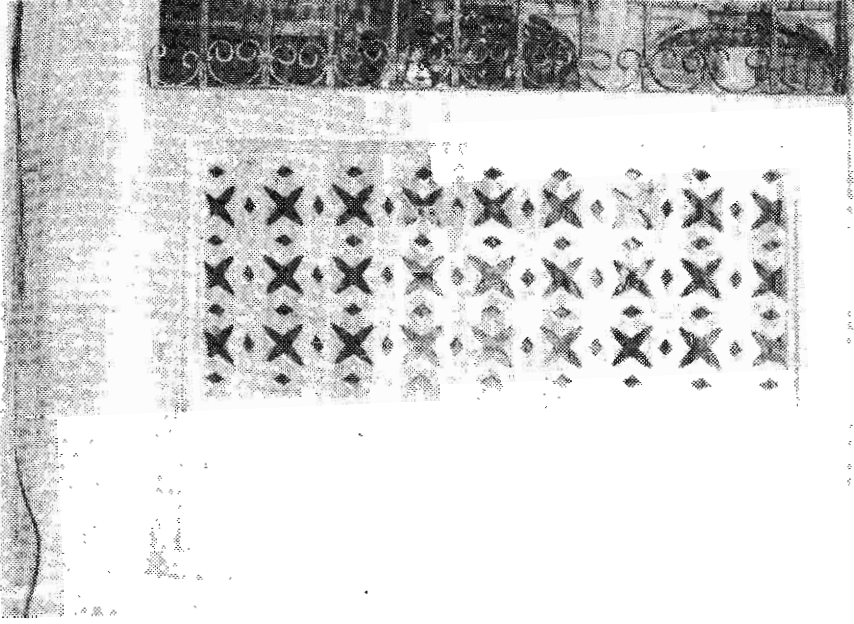
Resim : 18

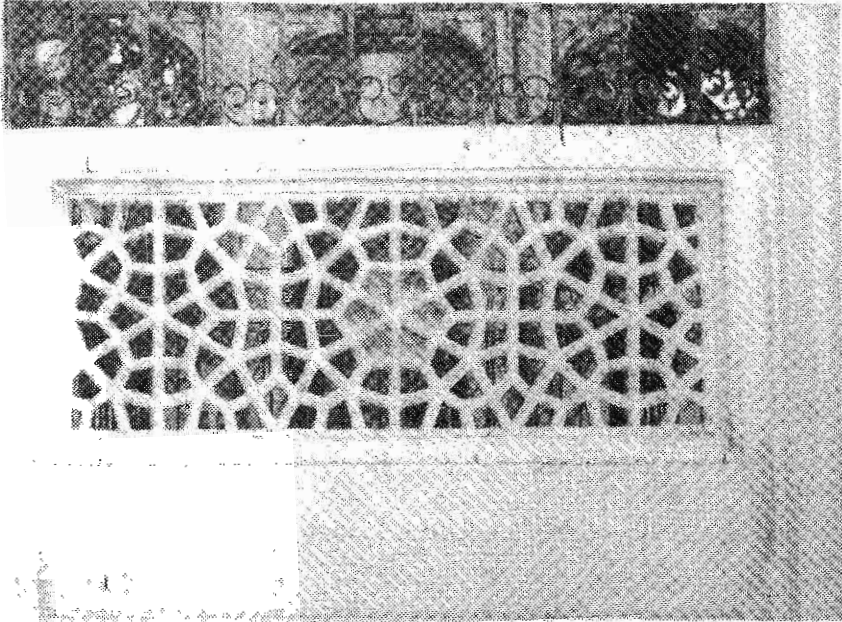
Resim : 19

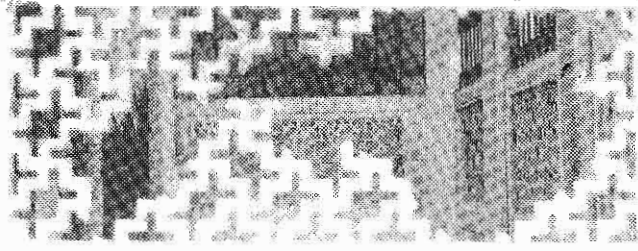
Resim : 20

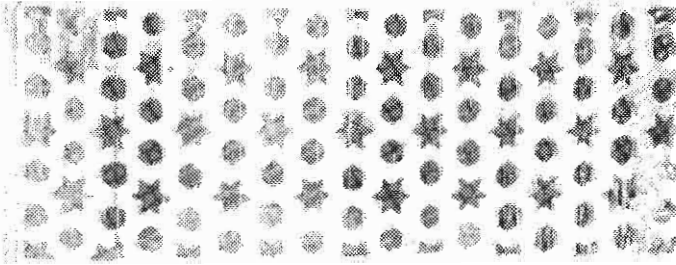
Resim : 21

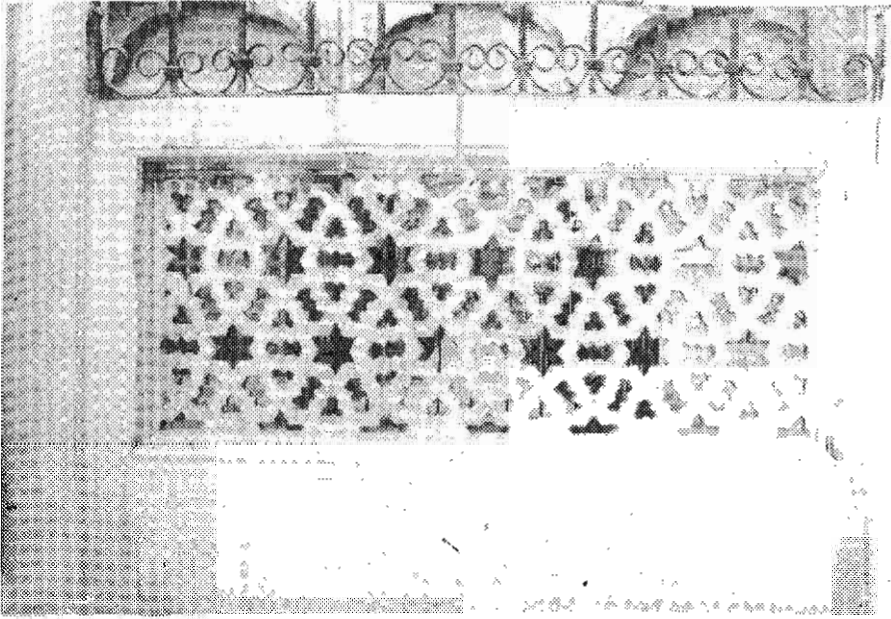
Resim : 22

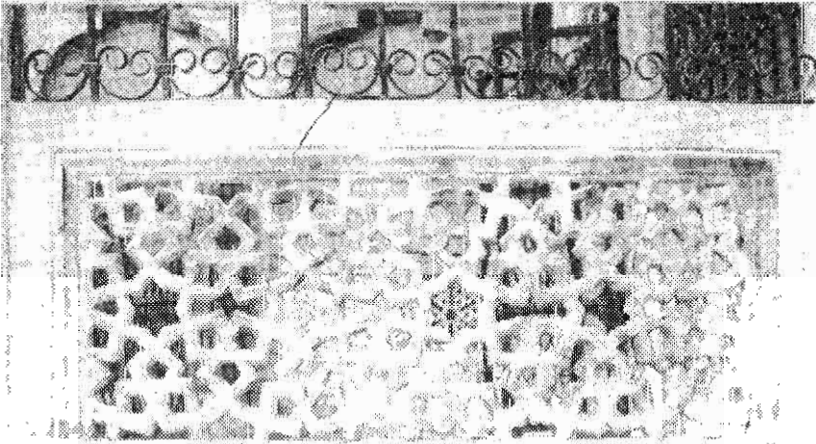
Resim : 23

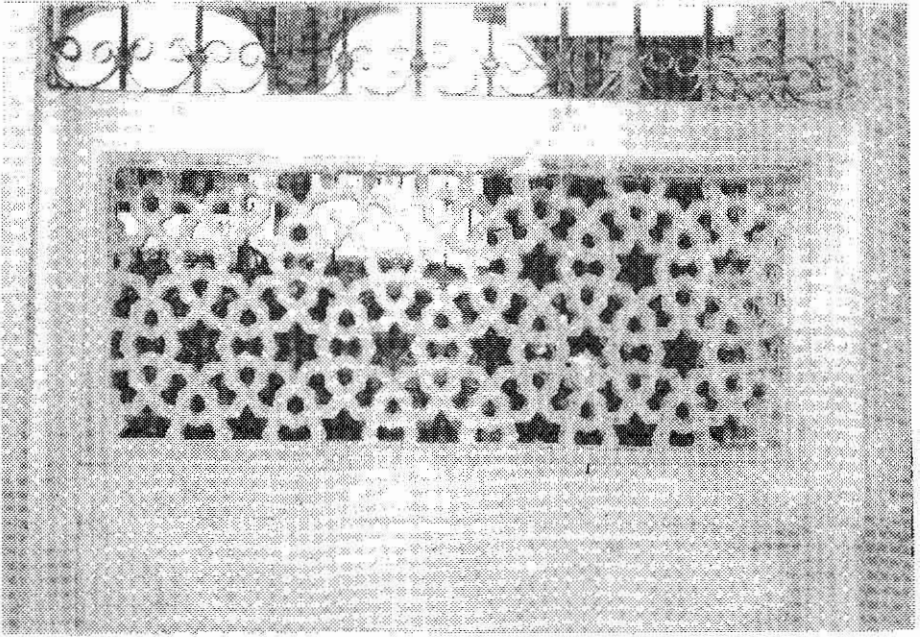
Resim : 24

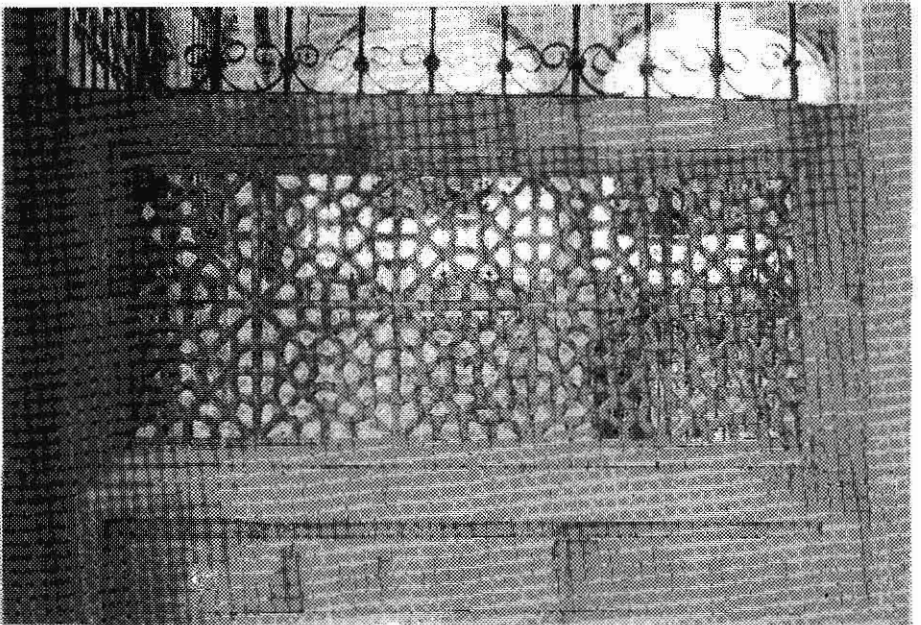
Resim : 25

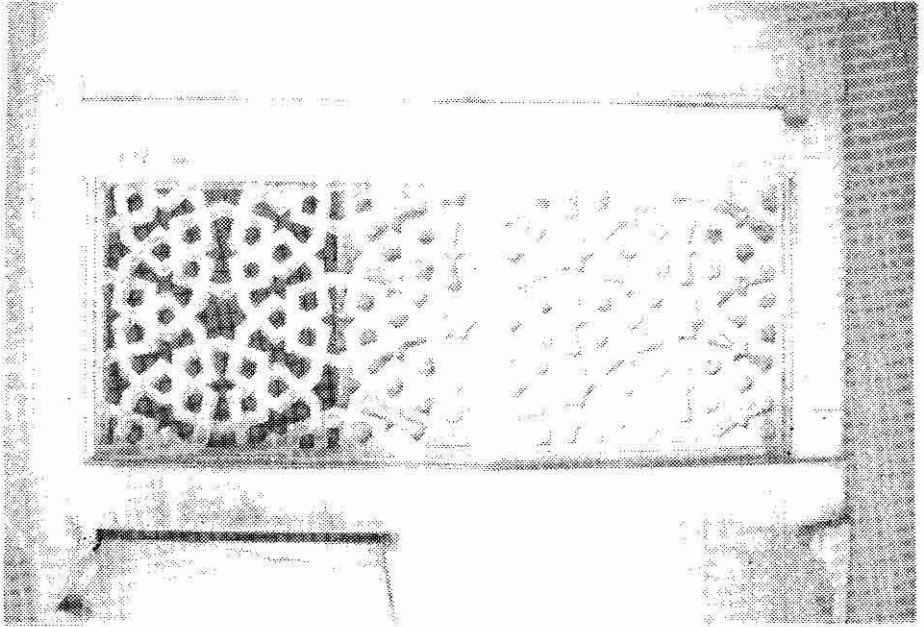
Resim : 26

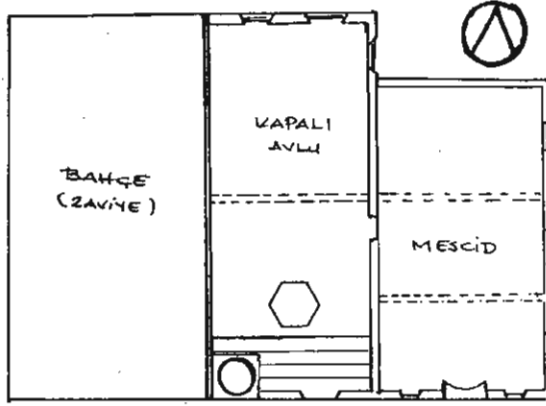
Resim : 27

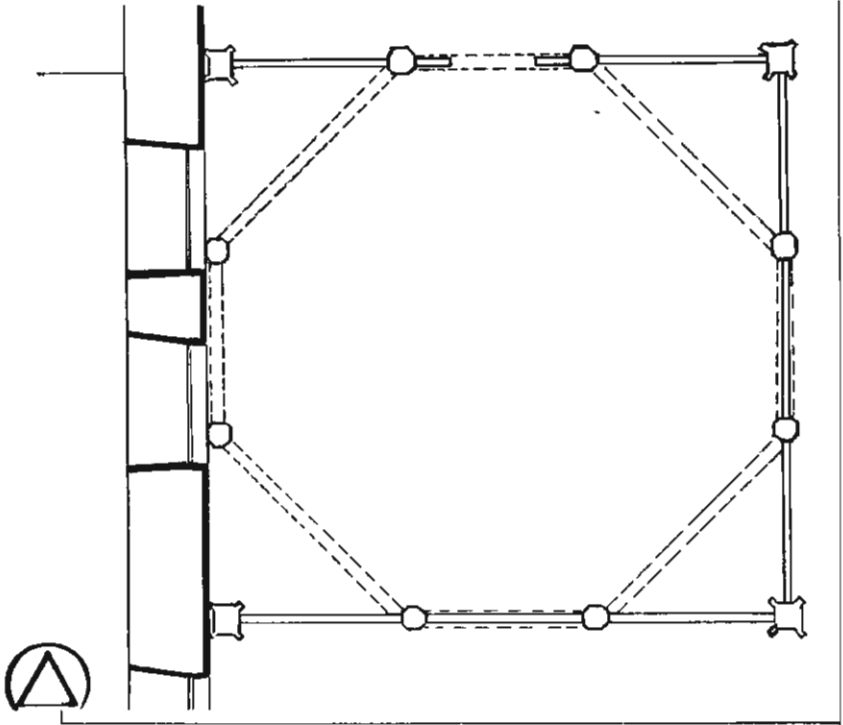
Resim : 28

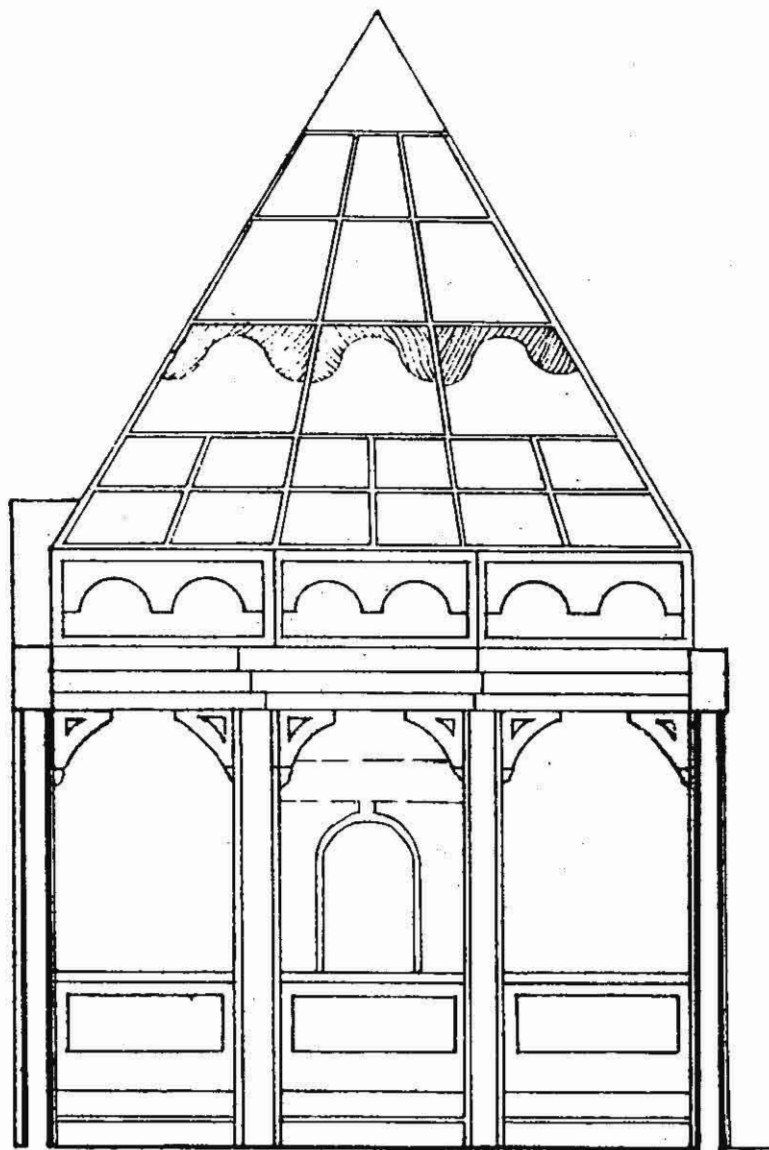
Resim : 29

SADREDDİN KONEVİ
ZÂVİYESİ PLÂNI
(Plân: 1)

SADREDDİN KONEVİ
TÜRBEŞİ PLÂNI
(O. Nuri Dülgerler'den)
(Plân: 2)

SADREDDİN KONEVÎ
CÂMÎİ ve TÜRBEŞİ (KESİT)
(O. Nuri Dülgerler'den)
(Plân: 3)